

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Scopvs Biblicvs Veteris Et Novi Testamenti

Novicampianus, Albertus

Antverpiae, 1566

VII. Aduentus Christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30443

suadebimus corda nostra, hoc est tales cogitationes corda nostra habere suadebimus, quæ diuinis sunt dignæ conspectibus.

ADVENTVS Christi.

Qui quidem mediator, &c.

Causa dilationis aduentus Christi.

1

August.

Theoph. super. 14. Luca.

133. 18.

Andreas Vega in Consilium Tridentinum.

Causæ dilationis aduentus Christi ponitur. Prima quod sic Deus apud se constituerat, de qua re Augustinus lib. i. de prædestinatione sanctorum capite nono. Altera reddens causam patris, cur scilicet post multa secula Christus venerit. Quia volebat non antevnire, donec diabolus mensuram omnium malitiarum impleveret, quam Christus sanctorum esset. De eo ita Theophylactus super Lucam. Sicut (inquit) medici sunt in sævi morbi ulceribus colligi humorem, & deinde remedia apponunt: ita & peccatum oportebat omnes suas species indicare, & deinde magnum medicum imponere pharmaca: & propterea Christus expectavit, donec diabolus mensuram impleveret, & tunc deum incarnatus est, & omne genus malitiarum per sanctam vitam suam sanavit. Ita ille. Addunt alij alias causas, quæ conveniebant desiderari & magnis &c.

bris
tant
ficiu
& m
nos
essen
grati
nost
quar
med
præc
V
In
Vbi
Deus
citur
Chri
eo im
de &
Quo
sunt,
lo sur
nitud
siqui
nes, f
Chri
clesia
bitare
vsque

bris gemitibus & suspirijs postulari rē tantam, ne vile esset tam grande beneficium, & gravitatem peccati mortalis, & miseræ in qua eramus, oportebat nos prius nosse, vt deinceps cautiores essemus, & diuinæ in nos benignitatis gratiores deducenda etiam erat natura nostra de imperfecto ad perfectum. Et quando maior iudex, & præcellentior medicus veniebat, tantò eum longior præconum series præcederet, par erat.

*Vbi autem aduenit plenitudo
temporis, &c.*

Imitatio Pauli ad Galatas quarto, *Vbi venit, inquit, plenitudo temporis, misit Deus filium suum factum ex muliere. Dicitur autem à Paulo, tempus aduentus Christi, tempus plenitudinis. Quia in eo impleta omnia & consummata. Vnde & Augustinus illa verba Pauli: Quotquot enim promissiones Dei sunt, in illo sunt: sic exponit, id est, in illo sunt exhitæ. Iure igitur tempus plenitudinis hoc tempus dicitur: impletæ siquidem in eo prophetiæ, promissiones, figuræ aduentus, vitæ & passionis Christi, impleta & in hoc tempore Ecclesia Deo ipso, qui corporaliter inhabitare coepit in ipsa, nunquam illam vsque ad finem mundi desertus. Mul-*

tis patribus promissus: de hac promissione ante dictum est.

*Pœnas q̄ peccato hominis
debitas, &c.*

1
Tres causæ præcipuè ponuntur ad-
uentus Christi, vna vt pœnas debitas
peccato hominis, in cruce persolueret
ceu verus agnus. De eo ita Esaias: *Pro
languores nostros ipse tulit, & dolores nos-
tros ipse portauit, & nos reputauimus ei
quasi leprosum, & percussum à Deo, & hu-
miliatum: ipse autem vulneratus est pro-
pter iniquitates nostras, attritus est pro-
pter scelera nostra; disciplina pacis imposuit
super eum, & liuore eius sanati sumus, &c.*
Et Ioannes: *Ecce agnus Dei, ecce qui tollit
peccata mundi. Et: Ipse est propitiatus pro
peccatis nostris, et non pro nostris tantum
sed etiam pro totius mundi. Mundus autem
tem comprehendit gratum omnium ho-
mines. Et Paulus: Eum qui non nouerat
peccatum, pro nobis peccatum fecit, ut nos
efficeremur iustitia Dei in ipso. Vbi dicitur
peccatum fecit, intelligit victimam pec-
ti nostri expiaticem. Secūda causa ad-
uentus Christi, vt nos filios iræ naturæ
existentes, vt Paulus loquitur, reconcilia-
liaret Deo patri, de quo Paulus: *Et
facta sunt omnia noua. Omnia autem ex Deo
qui nos reconciliauit sibi per Christum.**

*Causæ ad-
uentus
Christi.
Esaiæ. 53.*

Ioan. 2.

1. Ioan. 2.

2. Cor. 5.

2

Ephe. 2.

1. Cor. 5.

dedit nobis ministerium reconciliationis. Quoniam Deus quidem erat in Christo mundum reconcilians sibi, non reputans illis delicta ipsorum, & posuit in nobis verbum reconciliationis. Tertia causa liberatio à tyrannide diaboli, de qua ante dictum est, de qua re Paulus: Quia ergo pueri communicaerunt carni & sanguini, & ipse similiter participavit eisdem, ut per mortem destrueret eum, qui habebat mortis imperium, id est, diabolum, & liberaret eos qui timore mortis per totam vitam obnoxij erant servituti. Adduntur alia causa inter ceteras, illa vna, ut esset Christus exemplum pie & honeste viuendi in hoc seculo fidelibus: homines enim malunt exempla quam verba, ut ait Lactantius. Vnde Christus loquitur: Exemplum dei, ut quemadmodum ego feci, ita & vos faciatis. Et alibi: Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde. Quamuis autem sapientia & potentia diuina non defuere alij modi, quibus miseriae nostrae subueniri potuit, tamen ut Augustinus dissemit, nullus modus fuit nostrae miseriae sanandae congruentior. Nullo enim alio modo potuerunt nobis magis patere viscera misericordiae Dei in nos, nullo magis nobilitari natura nostra, nullo magis allici ad Dei & proximorum amorem, nullo melius & plenius

3
Hebræ. 2.

42.32

Lact. c. 23.

libr. 4.

Ioan. 13.

323.29.

Cur Christus eo modo liberauerit genus humanum.
August. 13.
de Trinit.

224 ANNOTATION,
omnium virtutum exempla doceri,
nullo potentius & sapientius ab omni
misericordia nostra, & à potestate demonum
liberari.

*Id quod futurum ho-
stijis illis, &c.*

Hebræ. 10. De eo ita Paulus in Hebræos: *Ver-
bram enim habes lex futurorum bonorum,
non ipsam imaginem rerum, per singulos
annos eisdem ipsis hostijs, quas offerunt in-
desinenter, nunquam potest accedere per-
fectos facere, alioqui cessassent offerri, idem
quod nullam haberent ultra conscientiam
peccati, cultores semel mundati, sed in ipsi
commemoratio peccatorum per singulos an-
nos fit. Impossibile enim est sanguine ta-
vrorum & hircorum auferri peccata. Hæc
ille, & plura hisce de rebus.*

Vt sine timore, &c.

*Finis recon-
ciliationis
humane
cum Deo.* Finis reconciliationis cum Deo, &
liberationis à peccato, & tyrannide
diaboli per Christi passionem describitur,
is scilicet, ut fideles liberati de mu-
nu inimicorum sine timore seruirent Deo
in sanctitate & iustitia omnibus cir-
cumstantiis suis, sicut ait Zacharias apud Lu-
c. 1. 17. 11. ut iustificati assequerentur vitam eter-
nam, qua exciderat amissa originali iustitia,
de qua ante dictum est, de qua re etiam
Paulus

Paulus in multis locis vt ad Titum:
*Apparuit (inquit) gratia Dei saluatoris
 nostri, erudiens nos, vt abnegantes impietatem,
 & secularia desideria, sobriè & iuste & piè
 viuamus in hoc seculo, expectantes beatam
 spem, & aduentum glorie magni Dei, &
 saluatoris nostri Iesu Christi, qui dedit
 semetipsum pro nobis, vt nos redimeret
 ab omni iniquitate, & mundaret sibi
 populum acceptabilem, sectatorem bonorum
 operum. Et alibi: Non ergo regnet peccatum
 in vestro mortali corpore, vt obediat
 concupiscētis eius. Sed neq; exhibeat
 is arma iniquitatis peccato, sed exhibete
 vos Deo, tanquam ex mortuis viuentes, et
 membra vestra arma iustitiæ Deo.*

Roma. 6.

248.31.

IUSTIFI- catio.

*Vt quod iustitia illa pri-
ma amissa, &c.*

Docetur post amissam originalem
 iustitiam, non habituros vitam
 æternam, nisi iustificatos. Cæterū quæ
 originalis iustitia, dictum est, vbi e-
 gitur de peccato originali. Quæ au-
 tem sint causæ iustificationis, ostendi-
 tur ex tertio capit. Pauli epistolæ ad Ro-
 manos. Prima quidem causa est mise-
 ricor-

Post amissam originalem iustitiam qui regnum celorum habituri sunt. Cause iustificationis.

L 5 ricor-